



ELŐFIZETÉSI ÁR:  
 Egész évre . . . . . 200 korona.  
 Fél évre . . . . . 100 korona.  
 Negyed évre . . . . . 50 korona.

Egyes szám ára:  
**4 korona.**

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:  
 ARANY JÁNOS-UTCA 47.  
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

## Megállok az utcán

és nézem a lóto-futó embereket,  
 miközben ezeket gondolom. —

Szivünkbe' gond és gvötrelem,  
 Futnak, rohannak szüntelen;  
 Elöttük álmos, dult homály,  
 Szivükbe' gond és gvötrelem.

És áll a hajszás, nagy roham,  
 De egy se tudja, mert rohan.  
 Vágy vérzi vézna testüket, —  
 És áll a hajszás, nagy roham.

Mind hősnek érzi önmagát,  
 És utiukat, ha állia gát:  
 Vakon rohannak ellene,  
 S mind hősnek érzi önmagát.

Ha egy kidől, jó nvomba' száz,  
 S hiába suit a nagy kaszás:  
 A sor töretlen és tömött, —  
 S ha egy kidől, jó nvomba' száz.

Kérdezni őket nem merem,  
 Szivük szivennek vak-verem:  
 Egvik sem ismer engemet,  
 S én egviket sem ismerem.



Vághy-Benyovszky Pál.

## Lehullott a rózsa.

Fehér volt a lelke, gyöngye ezüst-harmat,  
Szerelmi csókok sem égethették ajkát,  
Szűz-tiszta volt álma, mely vágyaként fakadt  
S virágillatok közt tölté az éjszakát.

Szép fehér rózsa volt Ő az álomkertben,  
Mosoya szelid és szüzi tekintete.  
A legkisebb szellő csókjától is rebbent  
És játszott pajzánkodva kedvvel, enyelegve.

Lehullott a rózsa, az álom véget ért.  
A tar ősz vitte el, Őt az rabolta el,  
Ártatlan mosolyát... az álmokat, reményt...  
Hófehér lelkét s az illatbeszédet.

**Ignozius.**

## Előkészület.

Látogató: Azt hiszem, kedves leánya erősen készül a menyegzőjére.

Mama: Igen, szobájában van s a régi szerelmes leveleit égeti el.

## A falusi doktor.



— De doktor ur, meg se nézte ezt a halottat és már is ad róla halotti bizonyítványt?

— No, már én csak tudom, hogy jól meg van halva, hiszen

## Civisek a Bikában.



Hallotta sógorom, hogy három százalék lesz a forglami adó? Mit szól hozzá sógorom?

— Semmit, sógorom! Szípsíges egy világ e' sógorom, még tán azt is megadóztatják, ha az ember megfordul az ágyában?

— Ippeg ugy van sógorom!

— Hanem a buza ára csak nem akar felmenni, sógorom. Még mindig csak ott van, ahun a Samu nadrágja, 2000 körül.

— Nemhogy arra lenne gondolja a magos kórmánynak. Mindig is montam, hogy ne válaszsunk kispapát képviselőt, inkább nagygazdát. Kispapát: kicsi ár; nagygazda: nagy az ár.

— Igasság jár önbe, sógorom!

— Én is ugy érzem, sógorom.

— Hát a papválasztásho' mit szól, sógorom? Az a Porzsolt tiszteletes kimaradt, pedig hát

Készcipő és  
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szerezteti be **cipő és csizma** szükségletét méret után, ha lemegy

**FÁBIÁN**

cipő- és csizma készítő műhelyében,

Rákóczi-utca 71. szám alá.

Valamint erős munkás cipők.

meghittuk volna, vagy mi a csuda?

— Hászen hittuk volna, de hát olyan vót az a meghívás, mint mikor a vendíget híjja befelé az ember, de oszt ráéreszti a komondort.

— Az is ihgaz, sógorom.

## A csedaszter.

Egy jómódu debreceni paraszt ember flment Budapestre, hogy megoperáltassa a nyomorék fiát, akinek egyik lába hosszabb volt, mint a másik. Elment egy híres orvostanárhoz, aki speciálista volt az ilyen bajokban és megkérte, hogy segítsen a nyomorék gyermekén. A tanár rövid vizsgálat után bekenete a gyermek rövidebb lábát valami folyadékkal és biztosította az apát, hogy ettől meg fog nőni, épp oly hosszúra, mint a másik lába.

— Három hónap múlva jöjjenek vissza — mondta a tanár — addigra egyformák esznek a gyerek lábai!

A paraszt távozot és boldogan szemlélte, hogy a folyadék mily szépen megnöveszti a kis fiu rövidebbik lábszárát. Három hónap múlva a rövidebbik lábszár utólérte a hosszabbikat s a paraszt újra vonatra ült a fiával és Budapestre utaztak, hogy jelentkezzenek a kitünő tanárnál. A címét azonban eltévesztették. — Napokig hiába keresték a tanárt, nem akadtak rá. A fiu bal lába pedig, amely eddig rövidebb volt, tovább növekedett, elhagyta a jobb lábát és még most is nő, ha meg nem halt.....

## Modern drámairó.

— Készen van már az új darabja?

— Igen, csak a címével nem vagyok még tisztában. Mit gondol, melyik hangzik jobban: a „Fehér bün“ vagy „A szüzdajka“?

## Tüskés Böske nótája.

Aszongya nékem egy gazdász a bálba:

Menjek ki véle a Pallag pusztára.

„Kis angyalom! Tőlem ezer csókot kap;

Három éjjel, három nap

Kimulatjuk a Pallagon magunkat....

Azt felelem a gazdásznak a bálba:

Nem mehetek, nem enged a nacscsága.

Menjen ki a fiata lur magába,

Tüskés Böske nem vágyik a csókjára.

Nincsen annyi tenger csillag az égen,

Mint ahányszor szid a nacscsága éngem.

Bánom is én, akárhogy szid:

Nem vagyok én apáca.

Ha kiállok a kapuba,

Kacsingatok sok jóképű gazdászra.

### Megtörtént.

Legutóbb Szataynak, — az Egyetértés felelősének, — a vállalát fizetését szerényen felemelte. Szatay a kellemes hirt „mosolygással“ fogadta.

Öreg ujságírók megjegyzése szerint: Szatay Ferenc, az Egyetértés felelős szerkesztője, hónapok óta most nevetett először.

T. Zs.

**ANTALFY JÓZSEF**

könyv-, mű-, zenemű-  
és papírkereskedése:

Szent-Anna-u. és  
Varga-utca sarok.

□ Legjobb bevásárlási □  
forrás! Menjünk oda!

## Nagy álarcos bál.

### Érdekes jelmezek.

A Villám tudósítójának sikerült beférkőzni egy nagy álarcos bálba, melyről a közönségnek eddig nem igen volt tudomása. Festői jelmezekben jelent ott meg a közönség. Ott volt a többek között:

Baltazár Dezső — zsidó rabbinak öltözve.

Gróf Dégenfeld József rövid, fiunadrágban, mint az örökifjúság jelképe.

Márk Endre — mint ébredő magyar.

Magoss György — Hubert Otónak öltözve.

Tatay Zoltán — Strausz Richárdnak öltözve, Strausz nélkül.

Csóka Sámuel — Márk Endre jelmezében.

Komlóssy Imre főszerkesztő — Baltazárnak öltözve.

Ekly József — Szatay Ferenc ruhájában.

Szatay Ferenc — Ekly József nadrágjában.

Frund János — rendőrfelügyelői maszkban, zwikker nélkül.

Fejér Ferenc dr. — mozi-lepedőben, diónyi könnycseppekkel.

Papp Tamás — portorikó szivarokból összeállított csarnoki ruhában akart megjelenni, de őt nem engedték be mindaddig, míg a törvényszéken el nem szivja a szivarokat.

## Színházi hírek.

Helvey Erzs egy újabb művészetét ismertük meg mi, akik Béber László kritikáit olvassuk.

A multkor dinamikai készségéről, később szinpadai ügyességéről, majd legutóbb invenciózusságáról zengett dicsőhimnusz a „kitünő“ Béber László.

Kíváncsi a Villám munkatársa — hogy egközelebb Helveynek milyen nagyszerű oldalát fogja Béber László felfedezni?

Nem haragszik meg ezért a szerény kritikus, ha kolumbusi működésénél a színház több első rendű hölgytagjára felhívjuk szíves figyelmét

Viszhang.

### Figyelem.

Két fogatos, nyitott batáromat elcserélném a Gambrinusz étteremhez hasonló vendéglőért. Ajánlatokat: Buzás, Csapó-utca.

### Tilosban.

Mért nem ügyel János gazda, Csipje meg a kánya?

Hogyan került tévutakon Tilosba a lánya?

Szomszéd uram, a kend fia Talán jobban tudja, Hogy vezetett leányomnak Tilosba az utja?

Hogyan-hogynem, mind a kettő A tilosba tévedt:

No, de azért lesz jó termés, — Dicsérik az évet.

T. Zs.

## Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását  
elvállalom. — Használt  
kalapokból ujakat  
::: készítek. :::

## Beliczay

kalapos, Jiao-u 38.  
a fő-posta mellett.

## Kellemes és kellemetlen kérdések.



▽▽▽▽

E rovatban közlötték az vállalkozó a felelősséget, aki elolvassa. :-:

▽▽▽▽

Mondják, kedves Kereskedelmi Csarnok-beliek, tényleg nagy éljenzésekkel fogadták Papp Tamást, mikor „szabadlábon” megjelent önöknél? Kérde, aki csak most hallotta.

Mondja, kedves Papp Tamás ur, a Kereskedelmi Csarnokban tényleg ünnepelték, mikor kiszabadult a börtönből? (Kérde, aki még csak most hallotta.

Mondja, kedves Névtelen asszony, melyik gramofonnak volt telefonon keresztül szebb és kedvesebb hangja? Kérde az, akinek a 864 jobban tetszik.

Mondja, kedves Cs. Ida kisasszony, maga csak akkor érzi jól magát, hogyha korzón van? Kérde az összes fiuk.

Mondja, kedves Deli László, a Borz-utcáról, igaz, hogy szeretne Amerikába menni? Kérde egy ismerőse.

Mondja, kedves Greyfidl Ferenc ur, Kisvárdáról, hogy mulatott Nyirkalászbán, a bálban? Kérde egy kis lány, a Petőfi utcából.

Mondja, kedves Madár Náci ur, igaz-e, hogy a „Mátyás”-ban kelkáposztát evett s attól lett doktor?

Mondja, kedves Greyfidl Ferenc ur, Kisvárdáról, igaz, hogy Karászbán azt mondta egy piros arcú lánynak, hogy: „nem adok egy paraszt lányt száz iparos leányért!”? Kérde a falusi ládafiók.

Mondja, kedves Maczkó Gyula fodrász-segéd ur, Kisvárdáról, Mártonnál a lakodalomban hány pohár bor ivott meg és hányadiknál mondta, hogy most már be vagyok csipve? Kérde a templom melletti fodrász.

Mondja, kedves Gizike, Hajdu hadházzól, nem fél, hogy meg fog ártani a sok kocsikázás? Kérdezik a fiuk.

Mondja, kedves Szabó Lacika, miért nem lánynak született maga? Hisz oly szép Mici volt! Kérde egy imádója.

Mondja, kedves Rózsika, Hajdusoboszlóról, van-e még raktáron abból a sok kosárból, amit farsang előtt a lánynézőknek osztogattak? Kérde, akinek nem jutott.

Mondja, kedves Kozák Ferkó ur, mikor hív ismét vacsorára vendégeket?

Mondja, kedves Katy ur, igaz az, hogy maguk addig ünek egyhuzamban a bor mellett, míg alattuk a gyöngytyuktojás kikél?

Mondja, kedves Oszlopos Dani ur, igaz-e, hogy még a hazánk oszlopa lesz?

Mondja, kedves Aladár — önnek ülve táncol a madár?

Mondja, kedves Kiss Kéri Zoltán, önnek soha sincsen apró pénze, csak nagy bankója? Kérde Ipszilón.

Mondja, kedves Fruchbauer József, orvostanhallgató ur megkapta-e már attól a szép kis leánytól az adósságot? Kérde, aki kíváncsi rá.

Mondja, kedves Viányi ur, — hány cinke-bőrt dolgozott ki a télen?

Mondja, kérem, püspökladányi műkedvelő társaság, igaz az, hogy azért sikerült olyan szépen előadniok a Toloncot, mert csütörtök estétől szombat estig tartott a főpróba és addig knyér-szalonnánál nem ettk egyebet? Kérde, aki nem hiszi.

Mondja, kedves Fischer ur, Kisvárdáról, igaz, hogy szerelmes abba a debreceni kis leányba? Kérde, aki szeretné tudni.

Mondja, kedves Molnár Lajos, az ipariskola III. F. cs. hallgatója, igaz, hogy maga a kocsonyát a meleg kályha mellett, téli kabátban eszi? — Kérde egy kis kíváncsi.

Mondja, kedves Sch. Irénke, a rácsos kapuból, hogy mulatott az első álarcos bálban? Kérde a szőke szépség.

Mondja, aranyos Sárka kisasszony, miért nem magyar fiút választ a hazakisérésre? Kérde az, aki szerette volna kísérni.

Mondja, kedves Ilona kisasszony, jól esik önnek a dajkákkal pofozódni?

Mondja, aranyos Bözsike, Hajdunásról, igaz, hogy hozzám jönne, ha megkérném? Kérde a maga titkos imádója.

Mondja gróf Szabó Imre ur, Nánásról, hogy mulatott az iparos bálban, hogy a barátait sem ismerte meg? Kérde egy jó barátja.

Mondja, kedves B. Böske, a Szent Anna utcáról, nem unatkozik vasárnap délutánonként egyedül menni haza? Kérde, aki mindig hazakisérné.

Mondja, kedves Nagy József ur, Kisvárdáról, miért jár most a Petőfi utcára? A víz miatt? — Kérde egy ladik.

Mondja, kedves Tóth Gyula, cipész segéd ur, miért hívják magát cukornak, talán csak nem azért a halvány piros arcáért?

Mondja, kedves ifj. Szabó István ur, a Csapó utca 27. sz. alól, igaz, hogy nagyon jól mulatott a „Ha megfujják a trombitát” c. előadáson, azzal a barna kis leánnyal? Kérdi, aki ott volt, de egyedül.

Mondja, kedves N. Emmuska, a Homok kertből, igaz az a közmondás, hogy mindenütt jó, de legjobb otthon? Kérdi, aki kíváncsi rá.

Mondja, kedves N. Sándor libakereskedő és a rőfös kereskedés beItagja, igaz-e, hogy ahol leány nézőben volt, kinevették, mert nem akarta elvenni az 500.000 koronát? Kérdi, aki elvette volna.

Mondja, kedves Konrád Emil bácsi, Püspökladányból, most kezdődik a másodvirágzás? Kérdezi valaki.

Mondja, kedves tudja már ki, igaz, hogy maga már csak kocsin vagy szánkán jár színházba vagy moziba? Kérdi a tulajdonos.

Mondja, kedves „Thália” az Eötvös utcáról, meddig várta hétfőn este a Vigszínház mozgó előtt azt a 27 éves barna fiut? — Kérdi, aki nem vett fehér virágot.

Mondja, kedves Tóth cipész, a Dégenfeld-tér 3. sz. alól, miért is nem mer maga estenként az utcára menni? Kérdi, aki magát kövel dobja.

### Képletesen.

Struc ur azzal henceg, hogy olyan edzett a meghülés ellen, hogy télviz idején is lyukas cipőben jár.

„Majd megissza egyszer a levét annak, ami ott befolyik!” — inti jóakaróan egy barátja.

## Régen volt...

Régen volt... emlékszel? Néztam a szemedbe,

Szórva a lelkedre meséknek illatát

S virágról-virágra szállt a tarkalepke.

Oly szép volt minden és oly regényes a táj,

A bokorban vigan dalolt a kis madár.

Régen volt... Virágfakasztó tavaszi nap.

Meleg napsugárban fakadtak az álmok.

Örült a lelkünk s a szívünk öszszedobbant.

Oly szép volt minden és oly regényes a táj,

A bokorban vigan dalolt a kis madár.

Régen volt... Szívünkben kigyultak a lángok

S elhamvadtak mind a multak emlékei.

Titkok, regék és az ehervadt virágok.

Oly szép volt minden és oly regényes a táj,

A bokorban vigan dalolt a kis madár.

Régen volt... Kis kacsód simogatta a hajam.

A napsugár ölelt, a napsugár csókolt

S ajkamra hullt a csók ott a tölgyek alatt.

Oly szép volt minden és oly regényes a táj,

A bokorban vigan dalolt a kis madár.

Ignozius.

## SZIREK ANDRAS

elsőrendű uri- és egyenruha szabósága angolgyapjuszövetek iskolai és egyenruházati sapkákraktára

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 509.

## Nem zsidó.

Blau kikeresztekedett.

Három nap óta volt már római katolikus, amikor a vendéglőben hozzálépett egy ember és „Piszok zsidó!” kiáltással kétszer pofon vágta.

Az összes vendégek óriási meglepetésére Blau nyugodtan ülve maradt és minden retorzió helyett el kezdett röhögni, de úgy, hogy a könnyei csurogtak.

— Mit nevet Blau ur? — kérdezte a szomszédja.

— Hogy mit nevetek? Azt nevetem, hogy azt mondta nekem: piszok zsidó. Hát vagyok én egy zsidó?

## Vallomások.



— Esküszöm önnek, Irma kisasszony, hogy folyton önre gondolkodom. Az ön szőke hajára, a kék szemére...

— Ezt mondta az elődömnek is!

— Esküszöm, hogy nem. Annak fekete haja és szeme volt.

## Egy ügyvéd leveléből.

... Egy szóval, tisztelt uram, az ön leánya nélkül nem élhetek. Azt hiszem, házasságunk ellen semmi kifogása nem lehet. Kérem tehát, hogy szives válaszát és jelen levelem 22 korona 10 fillér díját 3 nap alatt annál is inkább hozzám juttatni sziveskedjék, stb....

## Faragó József urnak

A „Chikagói Hirlap“ szerkesztője  
Chicagó.

Kedves barátom!

Négy hasábos hosszú leveledet úgy én, mint a Villám kedves olvasóközönsége dicséretes buzgalommal olvastuk végig. Szerkesztőségünkbe leveled nyomán több levelet kaptam, melyekben különböző kérdésekkel zaklatnak engem.

Ezekről a levelekről akarok én most beszámolni Neked, édes barátom.

Az egyik levél tartalma a következő volt:

Tisztelt Ur!

Na, maga meglehetősen szemtelen ember lehet. Mondja! Nem átalotta a közvélemény előtt szegény barátját befekerteteni?

Mekkora rosszmájuság, mekkora izé kell ahhoz, hogy valaki egy fiatalemberről azt állítsa, hogy az illető nős. Biztosan maga nős. Hallja! Biztosan maga. Tudja meg, hogy levontam a konzekvenciát és még nagyatádi Szabót is külön embernek tartom magánál.

Maradtam tisztelettel:

—Egy szinműiró.

Megvizsgáltam a levelet, közönséges, lila, izléstelen, szarkalábbetűs levél. Percenként négy helyesírási hibával (melyeket azonnal kijavítottam).

### Paplan-varrodámba

uj fehér vatta érkezett.  
Selyem, glott, kasmir  
paplanok kaphatók és  
megrendelhetők. Pehely  
és gyapju paplanokat készítek. Alakítok, frissítok.

Ócska vattát, paplanokat veszek.  
DEBRECZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

A levelet tehát csakis nő írhatta. A nő sötétfekete hajú, alacsony. Cipője sarka magas. Kisé férfiás típus. Kifejezőmódjai markánsak, amiből következtetem, hogy többé-kevésbé agyszűz lehet.

A másik levél:

Kedves b. b.!

Olvastam a maga bolondos chikagói leveleit, valamint Faragó szerkesztő ur kilométeres választását s.

Mondja, ki az a Faragó József? Ugy-e, Faragó József nem is férfi, hanem nő.

Beszélik, hogy maga írja a „Névtelen asszonynak“ „Névtelen ember“ néven a szerelmes levelet. Maga nem asszony, ugy-e? Él-e valóban a „Névtelen asszony“? Szép-e? Igaz, hogy maga nem is ismeri?

Mennyiben felelnek meg ezek a hírek a valóságnak?

Egy nemzetgyűlési képviselő.

Megvizsgáltam a levelet. Illetos, kissé hoszúkás... többé-kevésbé rózsaszínű.

Faragó két „r“-rel, hallom egy „l“-el van írva. A levelet csakis nő írhatta. A nő szőke, karcsú, mtgas, nem buta, de elegáns. Gyermekai nincsenek.

A harmadik levél:

Kedves y. b.

A Villám-ban vasárnap-nap után olvasgatom a maga furcsa írásait. A Villám február 5., 6. számábn Ignózius levelet ír a „Névtelen asszony“-nak.

Ugy látom, maga itt iskolát kezd csinálni. Én — szintén lyrai költő vagyok és már több verses elbeszélésem megjelent a „Kabai Közlöny“-ben s szeretnék követői sorába csatlakozni.

Szerenék „pont“ olyan modorban és „pont“ olyan „elfáradt szívvel“ írni a Névtelen asszonynak, mint ahogyan „Ön“ írt.

Hátha nekem „pont“ olyan

„végtelen“ jól illene, mint Ignóziusnak.

Én már megpróbáltam az ön verseit leírni. Mindössze t sorok hosszát, a mássalhangzó és magánhangzó alliterációkat és az ötleteket változtattam meg és mondhatom — jól sikerültek.

Olvashatatlan aláírás.

Megvizsgáltam a levelet. A levél pannonia, illetve erősen szivar szagu.

Helyesírás kifogástalan. A levelet csakis férfi írhatta. A férfi erőteljes, különösen télikabátban. Feltétlenül nadrágban jár. Pannonia szivart szív. Hashártya kettőzetei fejlettek. **b. b.**

### A kis ártatlan.



Nő: A víz ma fölséges!

Férj: Lelkem, a víz sohasem fölséges!

Nő: Nem vagyok én borissza!

Férj: Én sem. Hiszen tudod, lelkem, hogy csak sört iszom.

## Fatuhelyen

is tudják már a régi polgáremberek, hogy valódi

### Diana-sósborszesz

kenegetés kell a kifáradt testnek, mert a fájdalom magától ki nem áll, ha nem teszünk ellene semmit. — Járnak is tömegesen vásárolni a

### Diana-sósborszeszt

— **Kapható mindenütt!**

Gyártja: a Diana Kereskedelmi R.T.  
Budapest, V., Nádor-utca 30.

## Mariskának.

(Levél.)

Lapját megkaptam és ez úgy meglepett,

Szép magától, hogy még emlékszik rám...

Azi hittem, régen-régen elfelejtett,

S azóta egy kis asszonyka talán. ...Most meg azt kérdi: „Emlékszik-e még rám?”

Én féltve őrzöm régi lapjait; Ki érdekli most? Ir-e még verseket?!

Irjon magáról, Sanyi, valamit!”

...Emlékszem... de az ősz már ködbe fedte, Debrecenben most hideg van nagyon...

A Villamba írom a verseket És délután meg öl az unalom... Nyiregyázára gyakran lerándulok,

Különbem élek. — Gondom van elég!

Szivemben őrzök bolond kis meséket, Amit nem ölt meg még a messzeség.

Revizor.

### Ilyen az élet.

— Hogy van az, hogy a világ minden nagy filozofusának csunya asszony jutott feleségül?

— Egyszerű. Ha az embernek szép asszony a felesége, akkor igazán nem ér rá filozofálni.

## Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS  
GYÓGYSZERÉSZETI  
MŰLABORATORIUMA  
A „KIGYO”-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.  
33. SZAM ALATT.

Avárosházzal szemben.

Különleges gyógy-  
szerekben nagy  
o o választék. o o

## A sirbolt titka.

— Rames történet. —

Egészen összetörve és teljesen kifáradva a gyaloglástól, haladtam a mult éjjel a szentmihályi országúton, miután lekéstem a vonatot és így kénytelen voltam a nagy hóban gyalogszerrel evezni. Utam nagyobb részét már megtettem, mikor egy emető mellett haladtam el; mivel nem akartam nagy kerülőt tenni, elhatároztam, hogy betérek a temetőbe, hogy azon keresztül így hamarabb hazaérjek. Nem mondhatnám, hogy babonás vagyok, de mégis a temetőben már az a gondolatom támadt és olyan sajátságos érzet vett rajtam erőt, — mintha kivülem még itt más, titokzatos lény is tartózkodna. Elhatározásomat már meg is bántam — sajnos, de már késő. Éppen egy ódon kripta előtt haladtam el, amikor úgy rémlett, hogy ablakaiból világosság szűrődött volna ki, de a következő percben ismét sötét lett minden. Körülbelül fél 12 óra felé járt az idő. Iszonyu félelem fogott el, mert tudtam, hogy ott valami történt. Természeesen nagy félelmemben ugyancsak kocogni kezdtem, ennek ellenében a fogaim pedig vacogni kezdtek. Körülbelül már vagy 20 lépésnyire sikerült elhagyni a kriptát, amikor a hátam mögött ajtónyitást hallok. Hátratekintettem. A borzadálytól majdnem kiszórtam az összes tartalékban evő odvas fogaimat, a lábam a földre, illetőlg a hóba gyökeret vert attól, amit láttam. A kripta ajtaja nyíl meg és három feketébe burkolt árny lépett ki a sirbolthól. Arcuk időközönként, mint a foszfor, kísérteties tűzben égett, villogott. Most egyesesen arrafelé vették utjokat, a merre én haladtam. Iszonyu rémületemben hirtelen lehaasaltam — persze, uj téli kabátomat és kalapomat is hirtelen kivasal-tam a hóban, de avval már nem

sokat törődtem. Borzadva néztem a látomást, ahogy haladnak el, mint fantomok, mellettem a sötét árnyak. Miután pedig nem vot szándékomban, hogy az éjszakát a temetőben töltssem, hirtelen felálltam és szaladni kezdtem, ami nem sikerült. Talán a nagy hó miatt, vagy talán, hogy a gyökeret nem vágtam el, ami a lábaimból a hóban szétágazott. Elég az hozzá, hogy a félelem egy cseppet sem szünt meg. Most egyszerre csak valami dohány vagy szivar füstje csapott meg, utána az egyik árny emberi hangon megszólalt — s itt majdnem kacagnom kellett a hallott beszédek felett, amikor megtudtam, hogy az illető szellemárnyak nem a sirbolt lakói, hanem közönséges forgalmi adódetektívek voltak, akik a sirboltban csak azért jártak, hogy megfigyeljék, valóban igaz-e az a többek által állított feltevés, miszerint a holtak a sirjukban megfordulni szoktak, mely időben és hány-szor. Természetesen a nyomozás eredményét a legnagyobb sajnálalomra már nem tudhattam meg — mert éppen a döntő pillanatban felébredtem. K. L.

## Király balzsam

csusz és köszvény ellen, ugy-szintén Fáyarokrém és Fáy-szappan békebeli minőségben, valamint Hajdusági bajuszpedró fehér, barna és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu”  
gyógyszertárában  
(Szinház mellett.)

## Kinek mi a nótája.

A Villám kiküldött tudósítója felkereste a Szepessy Ferenc tánciskoláját, hogy megtudja, kinek mi a nótája. Haszontalan kutatásai eredményéről az alábbiakban mer beszámolni:

Wirth Karcsi:

„A legszebb tánl a Schimmy....“

Halmos Miczi:

„Tánconék a boldogságtól....“

Kiss Bandi:

„Bözsikém édes .... Bözsikém drága....“

Riskó Gyuszi:

„Nem tehetek én róla, hogy szerelmes vagyok....“

Szokol Géza:

„Én és a holdvilág, két bájos mákvirág....“

Ábris Jancsi:

„Volt, nincs, fene bánja....“

Nagy Jóska:

„Ha egyedül csak mi ketten repülhetnénk a parketten....“

Katona Náczi:

„Nem én lettem hűtlen hozzád, te csaltál meg engem....“

Debreceni Karcsi:

„Eötvös utca ....szám alatt lakik lakik az a cuki-falat....“

Erős Jóska:

„Minek is van szerelem a világon....“

Rábel Géza:

„A lábamon alig-alig álltok, még is szeretnek a lányok....“

Kapitány Sanyi:

„Vasra verve most visznek a vár megye házára....“

Bukovics Andor:

„Gyászba borult az életem....“

Kun Béla:

„Ha te úgy szeretnél, mint a hogy én téged....“

Vant Pista:

„Csak egy kis lány van a világon....“

Veszely Anti:

„Többet ér egy csókos asszony százezer leánynál....“

Erdey Imre:

„Mert a bor, bor, bor, a véremlen forr, forr, forr....“

Nagy Imre:

„Szeetnélek újra rózsák között látni....“

## Jókor.

Sereginé éppen egy kis babának készül életet adni. E nehéz helyzetben a férje biztatja:

— Csak bátorság! Mutasd meg angyalom, hogy férfi vagy!

## A gyávák.

Vőlegény: Nem merem megmondani az apádnak, hogy mennyi az adósságom.

Menyasszony: Ti férfiak mind olyan gyávák vagytok! Ő sem meri megmondani, hogy mennyi az ő adóssága.

Minden jókedvű ember terjeszti a „Villám“-ot.

„Meteor“ mozi.  
Bocskai-tér 10.

1922. március 12-én, vasárnap:

Egy filmszínésznő naplója.

LYA MARA főszereplésével.

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9 órak r. — Jegyelővétel d. e. 10 órakor —

## Nyiregyháza.

Kacagó kis város, te vagy lelkem álma,

Szerelem és mámor bűbájos tróna....

Ki egyszer megismert, annak szíve fájva,

Fájó lemondással visszasir oda. Ha rád gondolok, elfogódva kérdem:

Alszom-é, vagy tán álmodom vajjon?

Néma csend köröttem, kacagó kis város:

Álmodozva rólad, ébren álmodom!

Revizor.

## Fényképésznel.

A fotografushoz beállit egy mama a nyolc éves fiacskájával.

— Nagyon borus időnk van — mondja a fényképész — attól tartok, hogy nem lesz elegendő világosság....

Oh, egy nyolc éves gyermeknek elég lesz ennyi is!

## Kihallgatáson.



Elnök: A fiakkeres azt mondja — hogy kiabál önre, de ön nem hallotta... ezért történt az elgázolás.

A panaszos (bekötött fejvel): Igen, kiabált, de nem azt, hogy: hopp; hanem ho-o-o-pp. És mire megtudtam, hogy ő hoppot kiált, már a kerekek alatt voltam...

Felelős szerkesztő: SZIKRA.